

Poznáváme zdravé jídlo

Zahrada naší MŠ je zaměřena na smysly dětí. Jednu část zahrady tvoří bylinková zahrada, kde se s dětmi staráme o různé druhy bylin a rostlin s jedlými květy. Naše děti vedeme k tomu, aby uměly rostliny rozpoznávat, pečovat o ně a znaly jejich využití. Při svačinkách venku si děti samy zkrášlují svačinky jedlými květy a bylinkami. Ochucují si nápoje, například mátou.

Naše mateřská škola získala grant od nadace Partnerství v rámci projektu Zelená oáza. Z tohoto projektu byly na zahradě MŠ vybudovány vyvýšené záhony, kde s dětmi pěstujeme jahody, rajčata, dýně, saláty, ředkvičky, celery a jiné. Zahrada byla obohacena také o ovocné stromy a keře, jako například maliny, ostružiny, brusinky, kanadské borůvky, rybíz, angrešty, malino-ostružiník, dřín, třešeň, kdoule atd. Při pobytu venku mohou děti volně konzumovat to, co se nám na zahrádce podaří vypěstovat. Spolu s dětmi vyrábíme se sušených bylin dárky pro rodiče, ale i edukační pomůcky.

Při oslavě 50 výročí MŠ jsme na rautu mimo jiné podávali produkty naší zahrady – buchty ozdobené jedlými květy, bylinkové sirupy, zeleninu, sušenou dýni, děti ozdobily ledy do nápojů jedlými květy a k ochutnání byly i produkty vyrobené z kdoulí (marmelády, kompoty, sirupy).

V naší MŠ klademe důraz na samostatnost a svobodnou volbu při seznamování s novými pokrmy. Děti si samy mažou svačinky, nalévají polévku a na množství hlavního chodu se domlouvají s paní kuchařkou. Toto v kombinaci s pěstováním a péčí o ovoce a zeleninu na zahradě, vede k postupnému seznámení a rozšíření sortimentu jídla. U některých dětí seznámení s rostlinou přispělo k tomu, že přidalo surovinu do svého jídelníčku.

Připravujeme budoucí čtenáře

Seznamovat děti s knížkami bereme v mateřské škole jako velmi důležitý úkol. Na chodbách naší školky najdete před každou třídou kufr nebo bednu plnou knížek. Děti a rodiče si knížky půjčují a jiné zase přinášejí, až je společně doma přečtou, aby si je zas mohl půjčit někdo jiný.

Některé děti se samy naučí číst, ještě dřív, než usednou do školních lavic. A není se co divit! Všude kolem je plno podnětů, děti pracují s písmeny i s obrázkovými texty. Inspirovali jsme se projektem „Začít spolu“ a tak máme popsány hračky, stavebnice, všechny pomůcky i rostliny na školní zahradě. Vzděláváme nadané děti a ty se potom snadno naučí číst. Rády pak čtou ostatním. Nebo mají roli vypravěčů na školních pohádkových představeních.

Snažíme se motivovat také rodiče, aby dětem hodně četli. Pravidelně si zveme do školky paní spisovatelku Lenku Rožnovskou a ta s námi své knížky prožívá. Do školky chodí také školáci z druhého stupně základní školy. Nejenom proto, aby dětem předčítali, ale připravují si pro ně také různé hádanky a kvízy, aby podpořili touhu po vědění a objevování. Často pracujeme také s encyklopediemi, vyhledáváme důležité informace a zpracováváme své vlastní objevitelské projekty. Nadané děti si vytvoří také své vlastní publikace. Nebo začínají psát své vlastní příběhy. Už v mateřské škole si zkouší, jaké to je být spisovatelem.

Hrajeme si jinak

V předškolní třídě naší mateřské školy děti prožívají poslední rok před školou formou zajímavých dobrodružství. Několik posledních měsíců se zcela ponoříme do projektů, které nám odhalí zajímavé skutečnosti v různých oblastech života. Tak například jsme spolu s Kryštofem Kolumbem podnikli zámořskou plavbu na plachetnici, kterou jsme si sami postavili uprostřed třídy. Byla sice z papíru, ale na hraní a „cestování“ pojala značnou část naší třídy a naše fantazie nám umožnila plout na všechny kontinenty světa. V Americe jsme se setkali s indiány a podlehlí zlaté horečce. Africké slunce nás provázelo při objevování pyramid, egyptského obrázkového písma či mumifikování. Zkoumali jsme vědecky, jak mohli Egypťané přepravovat obrovské kvádry na stavbu pyramid. Asie nás přivítala v Nepálu a to především výukou nepálských tanců. Australské zvuky didgeridoa nám zněly v uších ještě dlouhé týdny po skončení zahradní slavnosti, kde jsme naše cestovatelské zkušenosti představili rodičům a kamarádům.

Cestování po moři nás zaujalo natolik, že jsme plavidlo stavěli znovu i další školní rok. Tentokrát jsme ale začali zkoumáním podmořských vraků. Potápěli jsme se do hlubin oceánu a zkoumali nejslavnější vrak všech dob: Titanic. Zaujal nás, a tak jsme se vydali po příčinách jeho potopení. Studovali jsme strojové vybavení lodi, počítali kotle i se všemi topeništi. Sestavovali jsme záchranné čluny z papíru a z plastelíny jsme modelovali lodní kotvu. Děvčata prozkoumaly módu z roku 1912 a chlapci si pohráli s telegrafem. Důležitá byla také navigace, vedli jsme loď přes oceán pomocí souhvězdí. Zjistili jsme, jakou národnost měli členové lodní posádky, a naučili se znát vlajky těchto států. Posílali jsme přes oceán telegrafní vzkazy morseovkou. Rodiče tohle dobrodružství prožívali s námi a některé z dětí se jely podívat na unikátní výstavu Titanicu do Prahy. Po celou dobu našeho dobrodružství stála uprostřed naší třídy velká loď. Opatřili jsme ji nátěrem a vyrobili čtyři komíny. Každý musel poznat, že je to Titanic. Zahradní slavnost se odehrávala v dobových kostýmech se slavnostní polonézou.

V letošním školním roce nás projekt „Zelená oáza“ inspiroval k dvěma tématům – motýli a ptáci.

- **Ptáci**

Na zahradu jsme nainstalovali ptačí budku s kamerou. Poté co v ní zahnízdili ptáci a my jsme sledovali jejich život, se děti samy zajímaly o další informace. Zajímali jsme se o vývoj ptáka, kde všude může hnízdit, jaké tvary může mít hnízdo, čím se ptáci živí. Třídili jsme ptáky podle druhu, vyhledali jsme si nejmenšího, největšího a nejrychlejšího ptáka na světě. Porovnávali jsme vejce jednotlivých ptáků, zjišťovali jsme, jestli mohou všichni ptáci létat, jak je možné, že ptáci létají a jaké druhy peří mají. Pomocí piktogramů jsme začali zaznamenávat život v naší ptačí budce. Tyto informace jsme podpořili návštěvou v záchranné stanici v Albrechticích, kde jsme zjistili, jak můžeme ptákům pomáhat my a co vše jim ve volné přírodě hrozí. Na závěr nás navštívili sokolníci, kteří nás obohatili informacemi především o dravcích o sovách.

- **Motýli**

Předškolní třída „Motýlků“ naší mateřské školy se ujala tématu – MOTÝLI. Na jaře jsme se začali zajímat o celkový vývoj motýla. Velmi nás zajímalo, jak se z takových malých vajíček na listu vylíhne krásný velký motýl. Proto jsme začali listovat v encyklopediích a shlíželi internetová videa o líhnutí motýlů v přírodě. Také jsme si zjišťovali, jak dlouho takový vývoj motýla trvá a detailně se zaměřili na jednotlivé typy motýlů. Od Babočky paví oko, po Modráška bělopásného. Ani toto nám nestačilo začali jsme prozkoumávat motýlí křídla pod mikroskopem, porovnávat tvar a zbarvení křídel, pozorovat funkci sosáček. Na zahradě jsme vyseli květinovou louku a zasadili „motýlí keře“(Komule), abychom do naší blízkosti nalákali co nejvíce motýlů.

Když už jsme toho o motýlech věděli spoustu, rozhodli jsme se, že se s dětmi na třídě „Motýlků“, jakožto předškoláčky, kteří roztáhnou svá křídélka a odletí po prázdninách do prvních tříd, rozloučíme vypuštěním živých motýlů na zahradě naší MŠ. Do školky nám tedy přišel balík, v něm 30 krabiček a v každé z nich byla jedna zavěšená živá kukla. Týden jsme měli kukly jenom na pozorování. Když trochu vyrostly, přestěhovali jsme je do motýlí sítě, která tomu byla určena.

V síti byly kukly pověšené do té doby, dokud se nevylíhli živí motýli. Poté jsme jim obstarali potravu – natrhali čerstvé květy a namíchali nektar v podobě vody a cukru. Celkový proces vývoje trval cca tři týdny. Pak nastal ten velmi očekávaný den, kdy jsme přišli ráno do školky, a v síti poletovali živí motýli. Jeden, dva, tři ... každý den se líhli další a další. Nejkrásnější okamžik byl, když jsme se v červnu loučili s celou třídou „MOTÝLKŮ“ a spolu s rodiči jsme motýly společně vypustili do světa. Ti postupně roztáhli křidélka a odletěli tak, jako naše předškolní děti do základní školy.

Vypracoval tým MŠ Jeřabinka